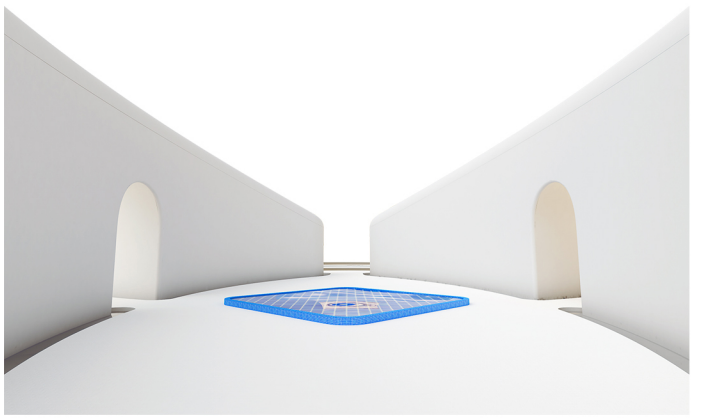

آستانه ای میان دانش، تعالی و هویت

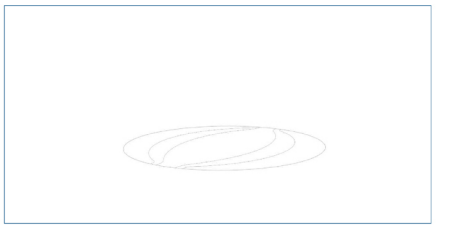
سردر دانشگاه، صرفاً یک عنصر ورودی نیست؛ بلکه نخستین تجربه فضایی مخاطب از هویت دانشگاه است. از این رو، طراحی حاضر تلاش می‌کند فراتر از تعریف یک دروازه، آستانه‌ای خلق کند که مفاهیم جامعیت، دانش، تعالی و فرهنگ ایثار را در قالب یک زبان معماری معاصر بیان کند. فرآیند شکل‌گیری طرح از یک دایره آغاز می‌شود، دایره به دلیل ویژگی ذاتی خود در ایجاد وحدت، پیوستگی و تمامیت، به عنوان نمادی از ماهیت دانشگاه جامع شاهد انتخاب شده است؛ دانشگاهی که مجموعه‌ای از رشته‌های علمی و حوزه‌های دانشی را در قالب یک نظام آموزشی واحد گرد هم آورده است. این هندسه در ادامه از سطح زمین برخاسته و به حجمی استوانه‌ای تبدیل می‌شود؛ حرکتی که استعاره‌ای از رشد، پویایی و استمرار جریان دانش است. در گام بعد، دو منحنی الهام گرفته از حرکت بال پرنده با این حجم تلاقی می‌کنند. این خطوط، بازنمایی مستقیم بال نیستند، بلکه برداشتی انتزاعی از مفاهیم تعالی، امید، حرکت رو به آینده و عروج ارزش‌های انسانی هستند؛

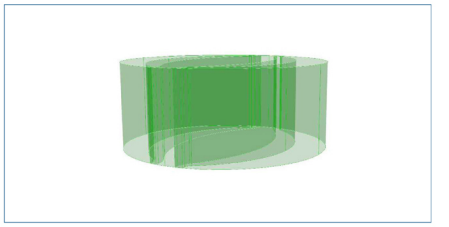

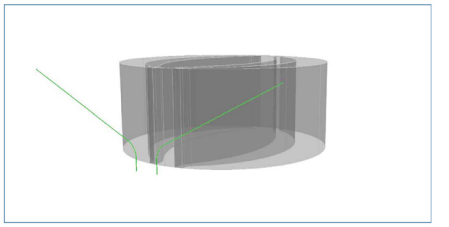

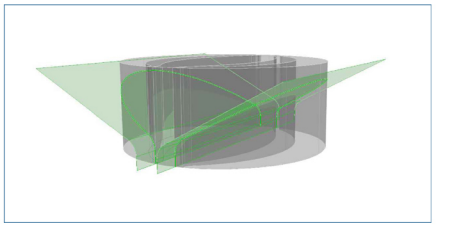

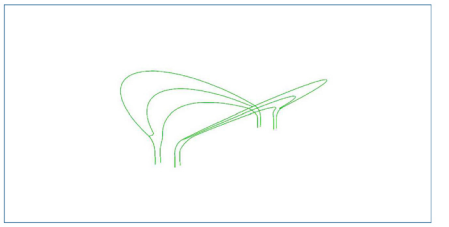

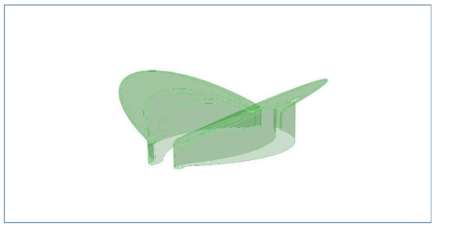

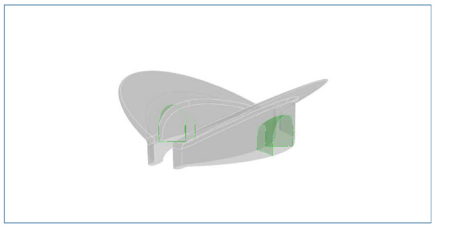

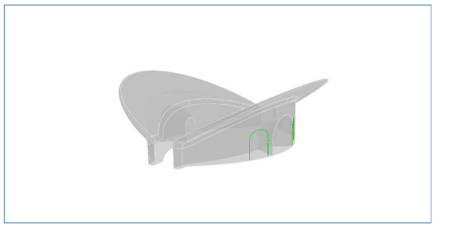

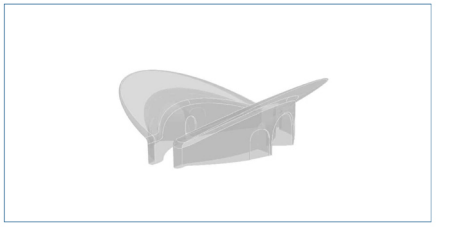

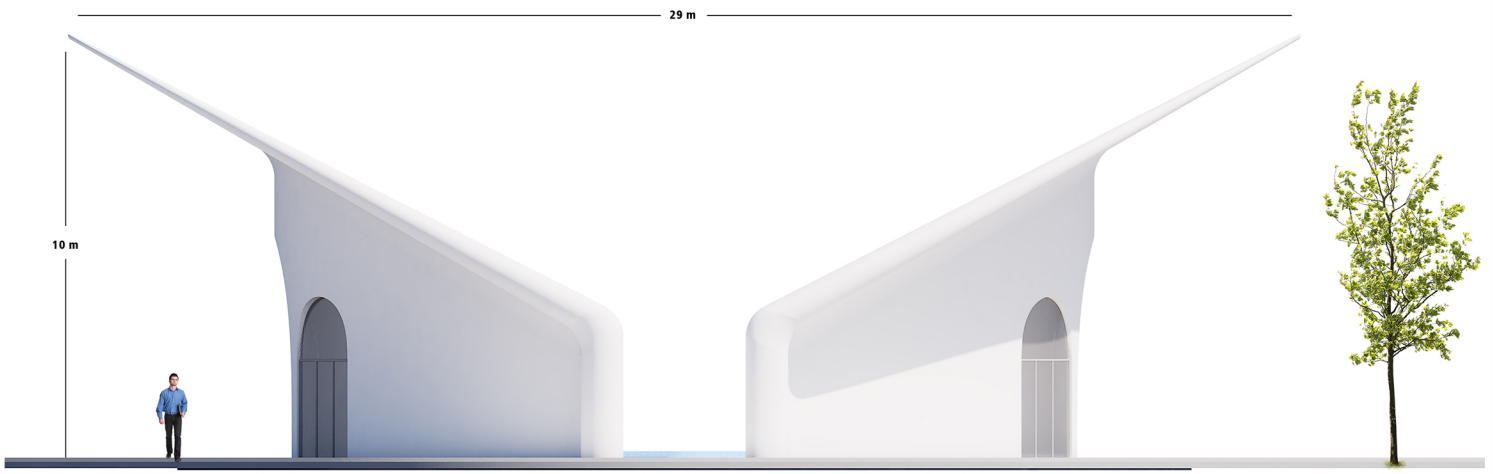

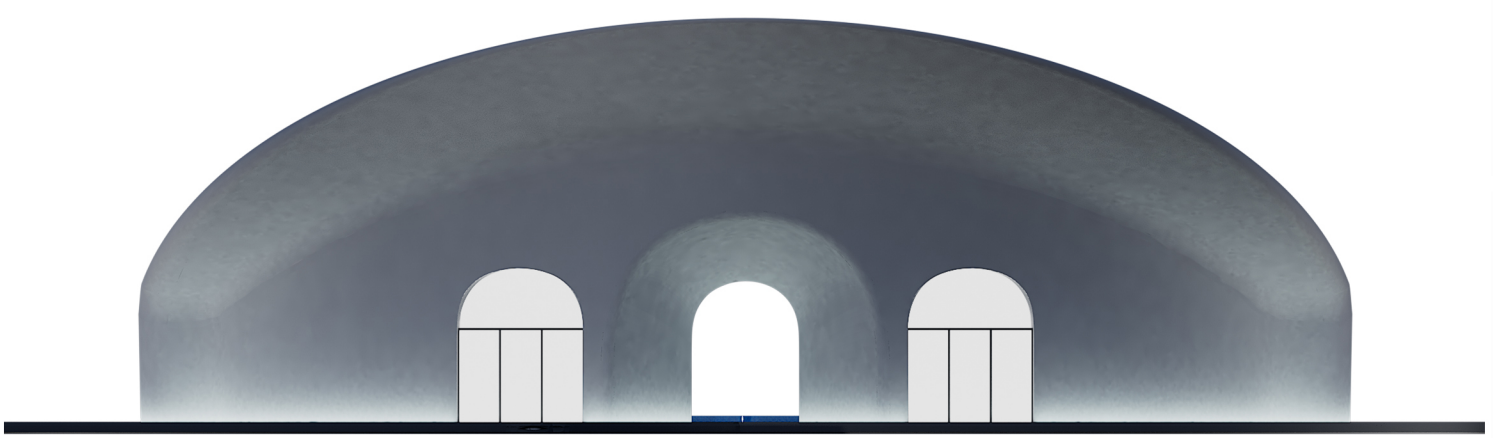

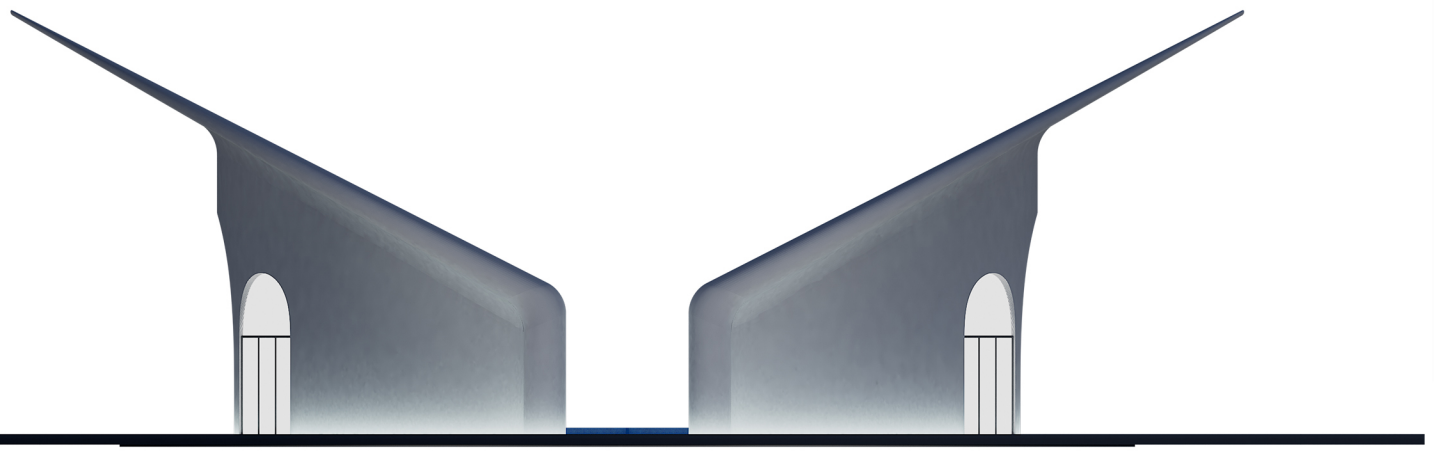

مفاهیمی که با رسالت علمی دانشگاه و پیشینه فرهنگی آن در پاسداشت فرهنگ ایثار و شهادت پیوند دارند. فرم نهایی حاصل تلاقی این دو جریان است؛ دانش و تعالی. معماری پروژه نه از تقلید یک نماد، بلکه از تعامل میان مفاهیم شکل گرفته است و حجم نهایی، نتیجه این فرآیند مفهومی است. در سازماندهی سایت، محور اصلی سردر با محور کالبدی موجود دانشگاه همسو شده است تا ورودی جدید، ادامه طبیعی ساختار فضایی مجموعه باشد و حس دعوت‌کنندگی از نخستین لحظه ورود تا قلب دانشگاه تداوم یابد. پیرامون حجم اصلی، حوضی پیوسته طراحی شده است که علاوه بر ارتقای کیفیت فضای ورودی، تصویری از برآمدن حجم از دل آب را تداعی می‌کند؛ گویی معماری از بستری آرام و زلال سر برآورده و به سوی آسمان حرکت می‌کند. این عنصر علاوه بر تقویت کیفیت بصری، با ایجاد انعکاس فرم در آب، بر خوانایی و ماندگاری تصویر سردر می‌افزاید. نورپردازی پروژه نیز ادامه همان روایت مفهومی است. در کنار نورپردازی محیطی، منابع نوری تعبیه شده در زیر آب، حجم اصلی را از پایین روشن می‌کنند تا در ساعات شب، فرم همچون عنصری در حال ظهور از دل آب جلوه کند. بدین ترتیب، نور تنها یک عنصر تزئینی نیست، بلکه بخشی از بیان معماری و تقویت‌کننده هویت پروژه است.

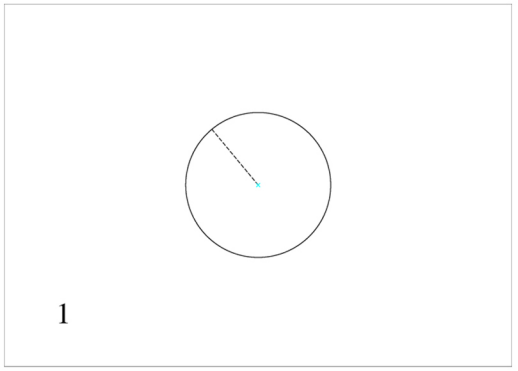
فضاهای عملکردی نگهبانی و حراست نیز به گونه‌ای جانمایی شده‌اند که در کنار دهانه اصلی ورودی، برداشتی معاصر از الگوی سه‌دری در معماری ایرانی را شکل دهند؛ الگویی که ضمن حفظ خوانایی عملکردی، به ایجاد تعادل، مقیاس انسانی و پیوند با حافظه معماری ایران کمک می‌کند. حاصل این فرآیند، خلق سردری است که ضمن پاسخ‌گویی به نیازهای عملکردی و اجرایی می‌کوشد هویتی ماندگار و مستقل از سبک‌های گذرا ارائه دهد؛ هویتی که دانشگاه شاهد را به عنوان فضایی برای همگرایی دانش، رشد انسان و تعالی ارزش‌ها معرفی می‌کند و آستانه ورود به دانشگاه را به تجربه‌ای معنادار و به یادماندنی تبدیل می‌سازد.

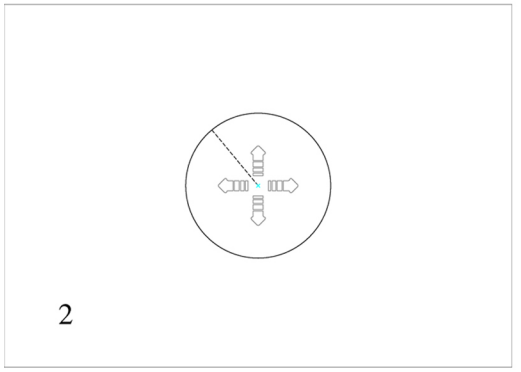

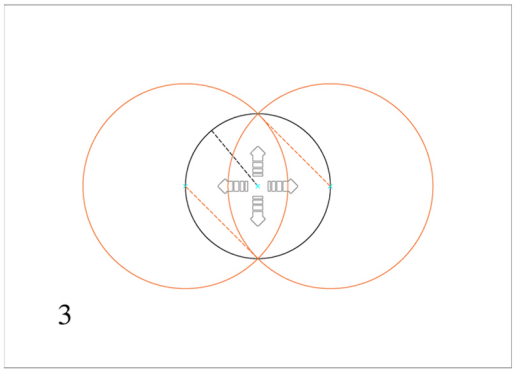

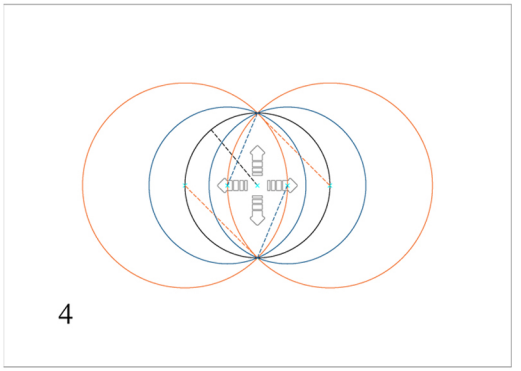

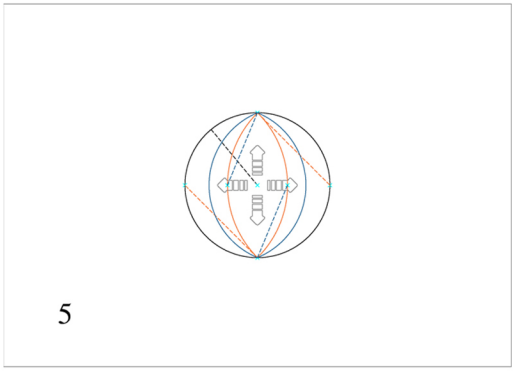

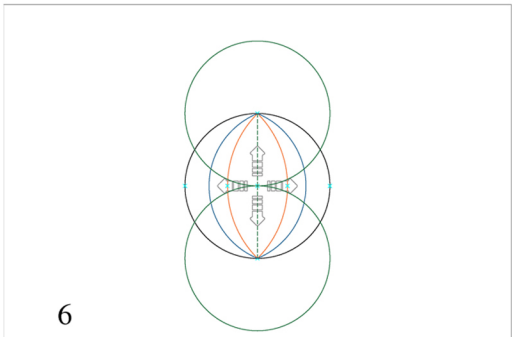

1

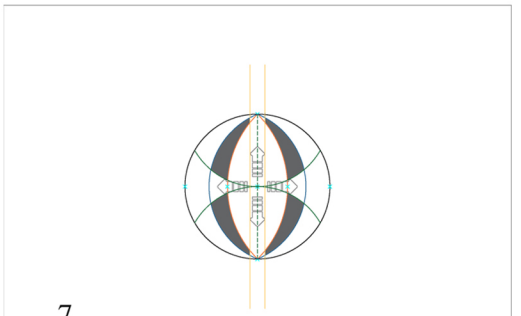

2

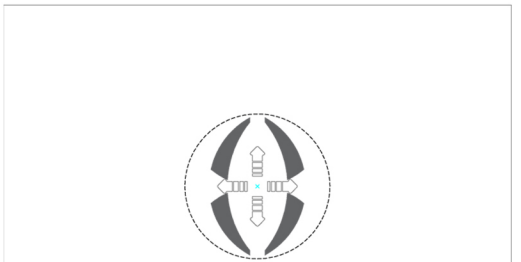

3

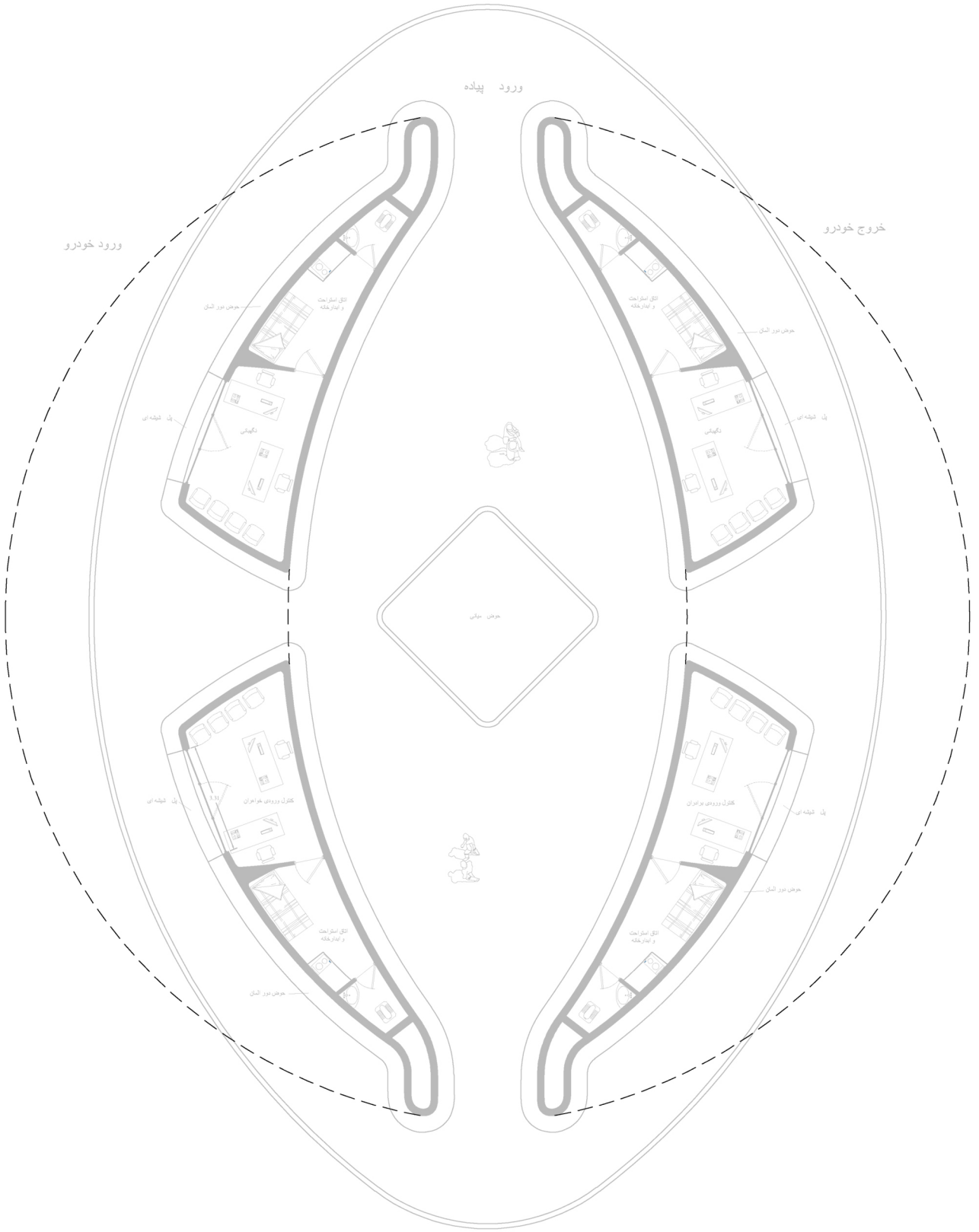

4

5

6

7

8

ورود پیاده
ورود خودرو
خروج خودرو
حوض میانی
اتاق استراحت و انبارخانه
حوض دور آبی
پل شیشه ای
نگهبانی
کنترل ورودی خواهران
کنترل ورودی برادران